

**LO PARDAL
FUNDACIÓ
GUILLEM
VILADOT**

Memòria d'activitats Lo Pardal 2025

La Fundació Privada Guillem Viladot va ser creada el 4 de desembre de 2001 i figura registrada al protectorat de Fundacions de la Generalitat de Catalunya amb el número 1647. Els seus objectius són donar a conèixer i difondre les obres literàries en prosa i poesia de Guillem Viladot, ja es trobin publicades o que siguin publicades en el futur. L'exposició de l'obra artística de Guillem Viladot als edificis de "Lo Pardal", el seu manteniment, ús, i conservació. L'organització d'estudis, seminaris, cursos, conferències, col·loquis, publicacions, exposicions i qualsevol altra activitat relativa a l'obra de Guillem Viladot i també d'altres manifestacions artístiques especialment relacionades amb les problemàtiques pròpies de l'entorn rural d'Agramunt. En aquesta línia de treball s'han programat les següents exposicions i activitats per a l'any 2025 a les que, de ben segur, se n'afegiran de noves a mesura que vagi transcorrent l'any.

Exposicions 2025

Febrer, Maig: *Què dirien de mi els lliris?* d'Erik Schmitz.

L'artista d'Ivars d'Urgell i docent de l'escola d'art Ondara de Tàrrrega, Erik Schmitz és, en certa manera, un petit reflex d'una realitat sovint compartida pels artistes i creadors de la seva generació: no disposar d'un espai de creació al poble on viu. En el seu cas particular, les grans creacions i instal·lacions fetes amb ferro, fusta i tot tipus de materials sovint necessiten naus industrials o grans magatzems per ser concebudes.

Recentment, aquest artista amb una potent trajectòria pel que fa al món de les escultures de gran format ha fet d'Agramunt el seu lloc de residència habitual. Des de Lo Pardal vam proposar-li de participar, enguany, en el projecte de la "Lliriada" que va celebrar la seva quarta edició el dia 1 de maig. Aquest projecte impulsat per la companyia TeatredeTics d'Agramunt és un homenatge a Guillem Viladot i a l'arribada de la primavera. Les darreres edicions han combinat la música, el teatre, la plàstica i moltes altres expressions artístiques.

És en aquesta línia de treball que vam pensar en l'Erik per a que realitzen una instal·lació de gran format, tot convivint amb les obres de Viladot que ja hi ha al Parc de Riella (espai on es desenvolupa aquest projecte). El problema principal, però, va ser el de pensar en un espai de proximitat on poder realitzar la seva peça. La solució: Lo Pardal. L'Erik, doncs, va convertir la sala d'exposicions temporals de Lo Pardal no només en el seu taller, sinó en un espai de creació col·lectiva on en van sortir unes obres que van participar activament a la Lliriada 2025.

QUÈ DIRIEN DE MI ELS LLIRIS?

d'Erik Schmitz

Dissabte **29** de març i **5** d'abril **2025**
A **Lo Pardal** d'11 a 14h
Taller gratuït i obert a tothom

Maig – agost del 2025: *La lliga de la justícia poètica* (exposició col·lectiva a les dues sales d'exposicions temporals de Lo pardal)

Per primera vegada a Lo Pardal hem vist una exposició que s'expandeix en les dues sales de mostres temporals. Aquest projecte comissariat per l'artista i professor Xesco Mercè, va convidar a 68 artistes a reflexionar sobre què és la poesia visual.

La Poesia visual és una expressió artística que ha adquirit categoria pròpia. Situada sempre en territoris fronterers (entre la literatura, la pintura, l'escultura, la fotografia, la música, l'art d'acció, etc.) barreja els llenguatges i símbols propis de cada disciplina, creant una nova manifestació sempre experimental i sorprenent.

Ha rebut molts noms: poesia fonètica, poesia conceptual, poesia concreta, poemes-objecte, polipoesia, cal·ligrames, etc. Però tots ells apleguen la mateixa intencionalitat d'allunyar-se de les representacions convencionals (tants de la poesia verbal, com de les arts plàstiques respectives) i aconseguir una creació poètica basada en recursos visuals, gestuals o sonors.

Hi ha diverses teories sobre els orígens històrics: des d'alguns poetes grecs, passant per Rabelais i continuant per les avantguardes literàries i artístiques del segle XX (els cal·ligrames d'Apollinaire o de Salvat-Papasseit, els poemes-cartell dels Futuristes i les múltiples creacions del Dadaïsme i el Surrealisme -Duchamp, Picabia, Man Ray, Magritte...). A Catalunya, però, una figura indispensable d'aquest moviment és la de Guillem Viladot.

Així doncs, aquesta mostra, que s'ha acompanyat d'una publicació a mode de recull/catàleg, es va convertir en un punt de trobada, discussió, entesa i reflexió dels següents artistes:

Abdellah Ahaddaf (Marroc)
Airida Rekstyte (Lituània)
Alain Boulerot (França)
Antonio Luque (Andalusia)
Arvydas Zalpys (Lituània)
Aušra Vaitkūnienė (Lituània)
Benxamin Álvarez (Galícia)
Bruno D'Abrigeon (França)
Bruno Montané Krebs (Xile)
Carme Malaret (el Baix Llobregat)

Ceferino Galán (Extremadura)
Christelle Teissedre (França)
Christine Ulm (Àustria)
Clarbous (Occitània)
David Ribes Boldú (L'Alt Penedès)
David Tarancón (el Barcelonès)
Dennis XXII (França)
Diego Tampanelli (Argentina)
Eimutis Markunas (Lituània)
Erik Schmitz (Alemanya)

Erutti (França)
Francesc Roig (el Baix Camp)
Frederique Fleury (França)
Goretti Pascual (la Noguera)
Guillem Viladot (l'Urgell)
Ivana Pinna (Sardenya)
Jaume Amigó (el Baix Llobregat)
Jo Milne (Escòcia)
Jordi Rocosa (el Baix Llobregat)
Jordi Santanach (el Barcelonès)

José Antonio Troya (La Rioja)
Judith Lesur (França)
Katarina Balunova (Eslovàquia)
Lidia Porcar (el Vallès Occidental)
Loran Jacob (Bretanya)
Manuel Morales (Andalusia)
Manuel Ruz (Andalusia)
Marc Vilallonga (el Barcelonès)
Mariano Poyatos (Andalusia)
Marie-Françoise Prost-Manillier (França)

Marta Bisbal Torres (lo Pla d'Urgell)
Martine Saurel (França)
Matías Krahn (Xile)
Michael Kirkegaard (Dinamarca)
Mido Bidard (França)

Nora Ancalora (Argentina)
Olga Olivera Tabeni (lo Pla d'Urgell)
Pernille Usterud-Svendsen (Noruega)
Ricard Aymar (el Maresme)
Rina Ota (Japó)

Sandra Armengol (l'Urgell)
Santi Erill (el Barcelonès)
Svantje Busshoff (Alemanya)
Swen Schmitz (Alemanya)
Thomas Keis (Alemanya)
Tito Inchaurrealde (La Rioja)
Toni Clos (la Selva)
William Georges (U.S.A.)
Xesco Mercé (lo Pla d'Urgell)
Yelena Cvejic (Sèrbia)

Setembre del 2025 – Gener del 2026: *Una altra edat mitjana és possible*, de l'artista Ignacio García. (Sala d'exposicions temporals de la tercera planta del Pardal III)

L'artista madrileny, Ignacio García inaugurarà el seu projecte "Una altra edat mitjana és possible" coincidint amb la Festa Major d'Agramunt. Aquest projecte està inspirat per les teories que vaticinen, o tracten de descriure, l'arribada d'una nova "Edat fosca" per la nostra civilització. Aquest projecte situa l'època medieval com un espai-temps que és, alhora, origen i destí del moment actual. A partir d'analogies socials, culturals i estètiques, les diferents obres connecten l'edat mitjana amb el present com a període de transició, com a època travessada per la sensació de fi de cicle i de catàstrofe imminent, però, alhora, com un temps d'oportunitat per al desenvolupament de nous models socials i culturals.

L'Edat Mitjana va conservar al seu gust l'herència del passat No mitjançant la criogenització cultural, sinó a través de la traducció i l'ús interessat: va ser una immensa operació de bricolatge en equilibri entre la desesperació, la nostàlgia i la esperança. Com a resultat d'un procés semblant, el conjunt de peces de l'exposició són objectes híbrids que combinen i reinterpreten mitjans com el còdex, la pintura al fresc o la talla en pedra i estan produïts amb materials nous que en la seva forma i acabats imiten altres de més antics.

En el plànol de la narració visual, reconeixem elements característics de l'Edat Mitjana com a lloc comú al imaginari col·lectiu, però el conjunt de clixés històrics se'ns presenta pertorbat per anacronismes i distorsions de diferent tipus. En aplicar un filtre especulatiu a les ficcions representades, el futur imaginat s'entrellaça amb versions alternatives del període medieval. Una sèrie d'esdeveniments es postulen com punts de divergència per esbossar moltes altres Edats Mitjanes ucròniques, línies temporals abandonades fa segles però que tard o d'hora podrien tornar a dibuixar-se a l'horitzó.

DEL 6 DE SETEMBRE DE 2025
AL 24 DE GENER DE 2026

LO PARDAL. FUNDACIÓ GUILLEM VILADOT
AGRAMUNT

Octubre del 2025 – Gener del 2026. *Lo Niu 2025*

Des del 2022 (any del centenari del naixement de Guillem Viladot) impulsem des de Lo Pardal —amb la col·laboració d'Òmnium Cultural Segarra –Urgell, la Fundació Joan Brossa i l'Associació Alba— una residència d'artistes anomenada Lo Niu que, des del 2024 ha estat premiada amb el segell de bones pràctiques de la Plataforma assembleària d'artistes de Catalunya (PAAC). Mitjançant una convocatòria oberta a creadors i creadores de qualsevol disciplina i nacionalitat demanem projectes que repensin Viladot des dels llenguatges contemporanis. Mitjançant un jurat especialitzat i qualificat s'escullen tres propostes de totes les presentades per a venir a fer una estada de tres setmanes a finals d'agost a Agramunt. Durant la seva estada, els artistes guanyadors treballen en el seu projecte convertint la sala d'explosions temporals de Lo

Novembre: Tercera edició de *La finestra induïda*

Des del 2023 que Lo Niu no és la única convocatòria oberta a artistes que fem des de Lo Pardal. Juntament amb el Festival Embarrat de creació contemporània de Tàrrrega va dos anys que desenvolupem el projecte “La Finestra induïda” on, mitjançant una convocatòria pública un jurat qualificat selecciona dos projectes artístics per a instal·lar-se a les finestres de les façanes dels edificis de la Fundació Guillem Viladot. Enguany, malgrat que el Festival Embarrat ha anunciat el seu tancament, hem trobat la complicitat del Centre d’Art La Panera de Lleida per a desenvolupar el projecte. Sota la premissa “Art i ciència” es van escollir els projectes dels artistes Joan Codina Donaire i Esteve Padilla.

Novembre del 2025 – Febrer del 2026. Arranz Bravo / Guillem Viladot

Aquesta exposició ja sigut un projecte impulsat entre Lo Pardal i la Fundació Arranz Bravo de l’Hospitalet de Llobregat. La crítica d’art i coordinadora de projectes expositius del Museu Picasso de Barcelona, Anna Llopis, ha sigut l’encarregada de

comissariar l'exposició que posa en diàleg aquest dos creadors. El projecte es podrà veure, primerament, a la seu de la Fundació Arranz Bravo i després, al febrer del 2026, es traslladarà a les sales d'exposicions temporals de Lo Pardal a Agramunt. Aquest projecte no només pretén establir un diàleg entre dos artistes amb molts més punts de connexió dels que ens podem pensar, sinó que també pretén ser un mecanisme per establir fortes aliances de col·laboració amb diferents entitats museístiques del país. Aquest projecte s'ha acompanyat d'una publicació / catàleg.

GUILLEM VILADOT / / ARRANZ-BRAVO

I segueix la vida.
I segueix el bigoti.
Life is not so bad.

FAB
Av. Josep Tarradellas, 44
08901 L'Hospitalet de Llobregat

INAUGURACIÓ
Dijous 27 de novembre
19h

EXPOSICIÓ:
27.11.2025-08.02.2026

